

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 23. detsembril 2010 — Insinööritoimisto InsTiimi Oy versus Puolustusvoimat

(Kohtuasi C-615/10)

(2011/C 72/23)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Insinööritoimisto InsTiimi Oy

Vastustaja: Puolustusvoimat

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta⁽¹⁾ tuleb selle direktiivi artikli 10, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 346 lõike 1 punkti b ning nõukogu poolt 15. aprillil 1958. aastal kinnitatud relvade, laskemoona ja sõjavarustuse loetelu põhjal kohaldada põhimõtteliselt direktiivi kohaldamisalasse kuuluva riigihanke suhtes, kui ostja väitel on riigihanke objekt mõeldud spetsiaalselt sõjaliseks otstarbeks, kuid selle objekti üldjoontes samu tehnilisi rakendusi on olemas ka tsiviilturgudel?

⁽¹⁾ ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Haparanda tingsrätt (Rootsi) 27. detsembril 2010 — Åklagaren versus Hans Åkerberg Fransson

(Kohtuasi C-617/10)

(2011/C 72/24)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Haparanda tingsrätt

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Åklagaren

Vastustaja: Hans Åkerberg Fransson

Eelotsuse küsimused

1. Rootsi õiguse kohaselt peab siseriiklik kohus selleks, et jätta kohaldamata siseriiklikud õigusnormid, mille puhul võib kahtlustada 4. novembri 1950. aasta Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÖK”) lisaprotokoll nr 7 artiklis 4 sätestatud *ne bis in idem* põhimõtte rikkumist ja seega ka 7. detsembri 2000. aasta Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta”) artikli 50 rikkumist, leidma kindlat toetust EIÖKst või Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikast. Kas selline siseriiklikus õiguses sätestatud siseriiklike õigusnormide kohaldamata jätmise tingimus on kooskõlas liidu õigusega, eelkõige selle üldpõhimõtetega, sealhulgas liidu õiguse ülimuslikkus ja vahetu mõju?
2. Kas maksualaseid süütegusid käsitleva süüdistuse lubatavus kuulub EIÖK lisaprotokoll nr 7 artiklis 4 ja harta artiklis 50 sätestatud *ne bis in idem* põhimõtte kohaldamisalasse, kui süüdistatavale on eelnevalt määratud haldusmenetluses rahaline karistus (lisamaks) sama valetabe esitamise juhtumi eest?
3. Kas teise küsimuse vastust mõjutab asjaolu, et need karistused peavad olema sel viisil koordineeritud, et üldkohtud saaksid kriminaalkorras määratavat karistust vähendada, sest süüdistatavale on sama valetabe esitamise juhtumi eest määratud ka lisamaks?
4. Teatavatel asjaoludel võib olla lubatud määrata teises küsimuses nimetatud *ne bis in idem* põhimõtte kohaldamisalal uues menetluses täiendavaid karistusi sama teo eest, mida on uuritud ja mille eest isikut on karistatud. Kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas *ne bis in idem* põhimõtte kohaselt on eraldi menetlustes mitme karistuse määramise tingimused täidetud, kui viimases menetluses uuritakse juhtumi asjaolusid uuesti ja varasemast menetlusest sõltumata?
5. Rootsis kohaldatavat eraldi menetlustes lisamaksude määramise ja maksualaseid süütegusid puudutava vastutuse uurimise süsteemi toetavad mitmed üldised huvid, mida kirjeldatakse üksikasjalikumalt allpool. Kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas selline süsteem nagu Rootsis on *ne bis in idem* põhimõttega kooskõlas, kui oleks võimalik kehtestada süsteem, mis ei kuuluks *ne bis in idem* põhimõtte kohaldamisalasse, nii et ei oleks vaja hoiduda lisamaksude määramisest või maksualaste süütegude eest vastutusele

võtmisest, sel viisil, et kui vastutus maksualaste süütegude eest on asjakohane, antakse lisamaksude määramise otsuse tegemine Skatteverket'i ja, kui see on asjakohane, halduskohutute asemel üldkohtute pädevusse, kui nad uurivad süüdistust maksualastes süütegudes?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts (Lāti Vabariik) 29. detsembril 2010 — Trade Agency Ltd versus Seramico Investments Ltd

(Kohtuasi C-619/10)

(2011/C 72/25)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Trade Agency Ltd

Vastustaja: Seramico Investments Ltd

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhul, kui välismaise kohtu otsusele on lisatud määruse nr 44/2001⁽¹⁾ artikliga 54 ettenähtud tunnistus, kuid vaatamata sellele vaidlustab kostja selle väitega, et teda ei ole teavitatud otsuse teinud liikmesriigis algatatud menetlustest, on selle liikmesriigi kohus, kus täitmist taotletakse, kui ta analüüsib määruse nr 44/2001 artikli 34 lõikega 2 ettenähtud tunnustamisest keeldumise põhjust, pädev omal algatusel kontrollima tunnistuses sisalduva teabe vastavust tõenditele? Kas selle liikmesriigi kohtu, kus täitmist taotletakse, pädevuse selline ulatus on kooskõlas määruse nr 44/2001 põhjendustes 16 ja 17 nimetatud vastastikuse usalduse põhimõttega õigusemõistmisse?
2. Kas tagaseljaotsus, millega lahendatakse vaidluse sisu, kontrollimata nõude eset ja selle alust, ning milles ei esitata ühtki argumenti nõude sisulise põhjendatuse kohta, on kooskõlas harta artikliga 47 ja kas see ei riku kostja õigust õiglasel kohtumenetlusele, mis on sätestatud nimetatud artikliga?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12. lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammarrätten I Stockholm — Migrationsöverdomstolen (Rootsi) 27. detsembril 2010 — Migrationsverket versus Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

(Kohtuasi C-620/10)

(2011/C 72/26)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammarrätten I Stockholm — Migrationsöverdomstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Migrationsverket.

Vastustajad: Nurije Kastrati, Valdrina Kastrati, Valdrin Kastrati

Eelotsuse küsimused

1. Arvestades *inter alia* määruse nr 343/2003⁽¹⁾ artikli 5 lõikes 2 sätestatud tingimusi ja/või seda, et määruses puuduvad muud liikmesriigi varjupaigataotluse läbivaatamise kohustuse äralangemist käsitlevad sätted peale nende, mis sisalduvad artikli 4 lõike 5 teises lõigus ning artikli 16 lõigetes 3 ja 4, siis kas määrust nr 343/2003 tuleb tõlgendada nii, et varjupaigataotluse tagasivõtmine ei mõjuta määruse kohaldamise võimalikkust?
2. Kas eelmisele küsimusele vastamisel on oluline, millisel menetlusetapil varjupaigataotlus tagasi võetakse?

⁽¹⁾ Nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määrus (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest (ELT L 50, lk 1, ELT eriväljaanne 19/06, lk 109).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Varna (Bulgaaria) 29. detsembril 2010 — Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto” — Varna

(Kohtuasi C-621/10)

(2011/C 72/27)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Varna